

Дубровнишките търговци също внасяли във българските земи не само италианска манифактура. Имаме сведения, че още във средата на 16 в. те пласирали английски стоки. Възможно е, голема част от споменатите по-горе карисе да също били доставяни не само от Фландрия, но и от Англия. Самото тъхно наименование е свързано със името на английския фабричен център Kersey, където се произвеждали най-много такива платове. Навърно част от внасяните във българските земи карисе от Остенде също доставяни от срещуположния английски бръгъ.

Чисто английски стоки, които имали пазаръ във българските градове, също били т. н. лондрини (londrini). Фабрикацията на този видъ платове ставала първоначално във Англия и по-после във Прованс (Франция). Този родъ стоки били предназначени изключително за левантските земи.

Във българските земи те били внасяни към средата на 16 в., а възможно е начална дата на тъхния вносъ да е единът във векъ по-рано. Презъ 1556 г. дубровнишките търговци във София продавали лондрини между населението. Въ нотариалните книги на Дубровнишката република е вписана една декларация, съставена във София презъ май юни 1556 г., съ която се регистрира получаването на разни манифактурни стоки следъ смъртта на единът търговецъ във Пловдивъ. Между стоките също отбелязани *cavezzi di Londra* на брой 11 — отдельни пакети отъ по нѣколко десетки лакета платове¹⁾. Подобни пакети отъ лондрини също били давани подаръкъ на турските власти отъ дубровчаните до края на тъхната стопанска дейност във българските земи. Презъ 1678 г. също били дадени лондрини отъ дубровнишките посланици въ Силистра²⁾. Когато презъ 1699 г. търговията на дубровчаните съвършено западнала, тъхните посланици въ Цариградъ Лука Барка въ своя докладъ съобщава, че въ Бѣлградъ се продавали *panni londrine* и *londre*, както и други стоки, идвачи отъ Венеция и Германия³⁾.

Другъ родъ манифактурни стоки, които се продавали във българските земи, също били: *камелоти*, джамбелоти (*giambelotti*)⁴⁾ — груби и тежки вълнести платове, които се фабрикували първоначално на Изтокъ и после във разни места на Франция отъ обикновена вълна или козина, или отъ камилска вълна. Работени също били и върху ленена основа съвълнена тъканъ. Цената на този платъ не е била висока. Между стоките на нѣколко софийски търговци отъ 1547 г. е спомената една дреха отъ такъвъ платъ (*veste di giambelotti*)⁵⁾. Отъ 1590 г. е запазено едно нареждане отъ Дубровникъ до софийския търговецъ Рести, съкоето съобщава, че се изпраща една фактура отъ Венеция за про-

¹⁾ Div. not. t. 115 f. 96.

²⁾ Писмо на Marino Gozze и Nicolo di Bona отъ Castel di Silistria, li 29 di Luglio 1678. fasc. 48 № 1859.

³⁾ „... la si deve provedere capi di mercantie come panni londrine, londre pochi panni veneziani roba di seda et credo poche robe di Venezia merci di minutaglie non quelle che venivano di Germania per via di Venezia, ma manifattura di Venezia, quello possa in quel luogo et in questo luogo si deve praticare...“ Memoria на Лука Барка отъ 1699 г. fasc. 37 № 1784.

⁴⁾ ср. Heyd, G. op. cit. 916, 1255 not. 5.

⁵⁾ Div. canc. t. 132 f. 235 сл.